

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی زیست پذیری در مناطق شهری؛ مطالعه موردی مناطق دهگانه کلانشهر تبریز

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 13، شماره 50 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عاطفه فرج الهی - *Ph.D. student, Department of Geography and Urban Planning, Marand Branch, Islamic Azad University, Marand, Iran*

محمدرضا پورمحمدی - *Professor of the Department of Geography and Urban Planning, Faculty of Planning and Environmental Sciences, Tabriz University, Iran*

رحیم حیدری چیا نه - *Associate Professor, Department of Geography and Urban Planning, Faculty of Planning and Environmental Sciences, University of Tabriz, Iran*

داوود مختاری - *Professor of the Faculty of Planning and Environmental Sciences, Tabriz University, Iran*

خلاصه مقاله:

از رویکردهای نوین در راستای پایداری شهری، مفهوم زیست پذیری می باشد که بر ارتقای کیفیت شاخص های مختلف اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و کالبدی در شهر تاکید دارد. در این پژوهش که با هدف سنجش وضعیت زیست پذیری در مناطق ۱۰ گانه شهر تبریز انجام شده، از روش توصیفی- تحلیلی و ابزار پرسشنامه (در دو سطح شهروندان و کارشناسان) بهره گیری شده است. در این راستا از آزمون T تک نمونه ای در محیط نرم افزار SPSS، مدل تصمیم گیری چندشاخصه ویکور و روش تحلیل اثرات متقابل/ ساختاری، با استفاده از نرم افزار میک مک برای تحلیل داده ها بهره گیری گردیده است. جامعه آماری این پژوهش ساکنان مناطق ۱۰ گانه شهر تبریز، و نمونه آماری نیز بر اساس روش نمونه گیری طبقه ای و به نسبت سهم جمعیتی مناطق با استفاده از روش نمونه گیری ساده تصادفی انتخاب گردید. نتایج پژوهش نشانگر این است که هم بر اساس نظر کارشناسان (۳۰۴) و هم بر اساس نظر شهروندان (۳۰۲) میانگین ابعاد چهارگانه زیست پذیری کلانشهر تبریز بالاتر از متوسط (میانگین نظری ۳) قرار دارد. بر اساس نظرات شهروندان منطقه ۹ و بر اساس نظرات کارشناسان، منطقه ۱ در رتبه اول قرار دارد. نتایج حاصل از تحلیل ویکور نیز نشانگر رتبه اول منطقه ۲، از نظر زیست پذیری می باشد. در خصوص عوامل تاثیرگذار حاصل از نرم افزار میک مک، "ایجاد اشتغال و درآمد پایدار" مهم ترین عامل شناخته شده است. نتایج نشان دهنده این است که به ترتیب عوامل ایجاد اشتغال و درآمد پایدار، نوسازی بافت فرسوده، بهسازی بافت حاشیه نشین، تامین مسکن مناسب، توسعه فضاهای سبز و باز و تامین خدمات زیرساختی عوامل کلیدی تاثیرگذار هستند. با توجه به این مهم می توان گفت که در بین مناطق ۱۰ گانه کلانشهر تبریز شاهد عدم تعادل فضایی از نظر زیست پذیری هستیم و مدیریت بهینه موارد مذکور نقش مهمی در رفع این عدم تعادل فضایی بازی می نماید.

کلمات کلیدی:

Viability, Structural / interaction analysis, VIKOR model, Single Sample T-Test, Tabriz Metropolis

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1903860>

